

[Freddy Madsen.]

ger dem, som det sker nu, men så skal det foregå ved forholdstalsvalg, sådan at også de små erhvervsdrivende, der som bekendt ikke har noget at sige i Dansk Arbejdsgiverforening, kunne blive passende repræsenteret i statslige organer.

Men det er antagelig ikke hensigten, formoder jeg.

Nej, det, der er tale om her, er, at når det er studenterne, det drejer sig om, skal deres valgte repræsentanter, deres organisationer, ikke have rettighederne, så skal det, på trods af at der er meget sikre garantier for mindretallene i den nuværende styrelseslov, alligevel laves om, sådan at denne splittelsesorganisation kan få muligheder.

Og det med tilskuddene! Ja men så vidt mig bekendt er de tilskud givet til de studerendes råd, fordi vi samtidig har pålagt dem en lang række opgaver af forskellig art, løsningen af sociale problemer, problemer, som de studerende har på forskellige områder, og det er derfor, de får statspengene. Det, man nu gør, er altså, at man yder tilskud til politisk virksomhed, forstår jeg, på universiteterne, og det er jo en interessant nyskabelse. Vi andre må så finde muligheder for, at vi også inden for den nye styrelseslovs rammer til vore politiske formål kan få andel i disse tilskud, og det skal vi såmænd nok finde ud af, men vi synes, det er en uheldig vej, man her betræder.

Arnfast (CD):

Det er jo kendt, at centrum-demokraterne her i tinget fra første færd har ønsket loven om styrelse af de højere uddannelsesinstitutioner ændret. Vi fremsatte i 1974 forslag til folketingsbeslutning, siden hen har vi sammen med kristeligt folkeparti fremsat et regulært lovforslag, og sidst har vi sammen med kristeligt folkeparti, venstre og de konservative endnu en gang ved et forslag til folketingsbeslutning opfordret undervisningsministeren til at foretage en ændring, som kunne skabe mere rimelighed i styret ikke mindst på universiteterne.

Undervisningsministeren har fulgt disse fire partier langt i dette ønske, men ikke langt nok efter vor mening. Det er derfor, vi har stillet vores ændringsforslag, som jeg skal koncentrere mig om.

Vi har ønsket de centrale studienævne ned-

lagt, og når vi ikke kan få det, vil vi i hvert fald sikre, at man, uanset om der er et enkelt medlem, der ønsker det, eller ikke, eller om man kan samle de 25 pct., der er tale om, af de valgberettigede, får forholdstalsvalg dér uden repræsentationsområderne. Af samme grund ønsker vi § 20 indskrænket, samtidig med at vi ønsker den D'Hondtske metode anvendt, idet den St. Lagüeske metode jo sikrer selv meget små mindretal, mens den D'Hondtske metode på den anden side sikrer, at der står et rimelig stort mindretal bag en liste, der søger repræsentation.

Men det, vi beklager mest af alt ved det forlig, der nu er indgået tværs over salen, er, at det skal trække så længe ud med at få en gennemgribende revision. Det udvalg, der nedsættes, vil jo koume til at bestå af folk, som kender problemerne ud og ind, og derfor kan man spørge, hvorfor de skal bruge et halvt år til det arbejde. Vi tror, at de højere styrelser, som flere gange har svaret på spørgsmål om ændringer af styrelsesloven, meget hurtigt vil kunne svare på en henvendelse, således at man faktisk allerede 1. oktober, hvilket vel også var tanken fra begyndelsen, ville være i stand til at fremlægge de forslag og de alternativer, som udvalget er blevet anmodet om at fremlægge. Det kunne give os resten af efterårets samling til at få denne styrelseslov færdigbehandlet, så den kunne træde i kraft fra 1. januar. Vi kender jo behovet netop for en ny styrelseslov, ikke mindst fra de henvendelser, vi har fået fra mere end 100 professorer, og der kommer stadig væk nye underskrifter og tilslutning til denne henvendelse ind til os.

Der er argumenteret med, at en ændring ikke kan ske midt i studieåret. Hvad bygger man egentlig det på? Vi har i udvalget spurgt repræsentanter for de højere uddannelsesinstitutioner, om det virkelig var sådan, at man ikke kunne klare en ændring af styrelsesloven midt i et studieår, og svaret var nej. Det var altså et svar fra mennesker, som har problemerne inde på kroppen. Der er et behov for, at der hurtigst muligt bringes orden i disse forhold. Derfor kan vi nok støtte ministerens bestræbelser her, men vi håber, at vi i hvert fald vil lette institutionerne ved også at få valget til centralstudienævnene og de øvrige valg foretaget, således som vi har stillet ændringsforslag om.